

26. navadna nedelja B

*Kdo razume napake?
Meni skritih me očisti! (Ps 19,13)*

Prvo berilo

4 Mojzes 11,25-29

Tiste dni je Gospod stopil dol v oblaku in govóril z Mojzesom. Nato je vzel od duha, ki je bil nad njim, in ga dal nad sedemdeset starešin. Ko je duh obstal nad njimi, so začeli prerokovati. A pozneje tega niso več delali. Dva moža pa sta ostala v taboru: enemu je bilo ime Eldád, drugemu pa Medád. Duh je prišel tudi nadnju – bila sta namreč med zapisanimi, a nista šla k šotoru – in prerokovala sta v taboru. Neki mladenič je pritekel in Mojzesu naznanil, rekoč: "Eldád in Medád prerokujeta v taboru." Tedaj je spregovóril Nunov sin Józue, ki je bil od mladih nog v službi pri Mojzesu, in rekel: "Moj gospod Mojzes, prepovej jima!" Mojzes pa mu je rekel: "Kaj se vnemaš zame? Ko bi se le vse Gospodovo ljudstvo spremenilo v preroke! Da bi Gospod dal nadnje svojega duha!"

Drugo berilo

Jakob 5,1-6

Bogataši, razjokajte se in tarnajte zaradi nesreč, ki prihajajo nad vas. Vaše bogastvo je preperelo in vaša oblačila so požrli molji. Vaše zlato in srebro je zarjavelo in njuna rja bo pričala zoper vas ter razjedla vaše meso kakor ogenj. V zadnjih dneh ste kopičili zaklade. Glejte, plačilo, ki ste ga utajili delavcem, ki so poželi vaša polja, kriči – in klici žanjcev so prišli do ušes Gospoda nad vojskami. Razkošno ste živel na svetu, naslajali ste se in zredili svoja srca za dan klanja. Pravičnega ste obsodili in ubili – ni se vam upiral.

Evangelij

Marko 9,38-43.45.47-48

Tisti čas je Janez rekel Jezusu: "Učitelj, nekoga smo videli, da je v tvojem imenu izganjal hude duhove, in smo mu branili, ker ni hodil za nami." Jezus pa je rekel: "Ne branite mu! Nihče namreč ne more storiti mogočnega dela v mojem imenu in takoj grdo govoriti o meni. Kdor ni proti nam, je za nas. Kdor vam da piti kozarec vode zaradi imena, ker ste Kristusovi – resnično, povem vam – zagotovo ne bo izgubil svojega plačila. Kdor pohujša enega od

teh malih, ki verujejo vame, bi bilo bolje zanj, da bi mu obesili mlinski kamen na vrat in ga vrgli v morje.

Če te tvoja roka pohujšuje, jo odsekaj! Bolje je zate, da prideš pohabljen v življenje, kakor da bi imel obe roki, pa bi prišel v pekleno dolino, v neugasljivi ogenj. Če te tvoja noga pohujšuje, jo odsekaj! Bolje je zate, da prideš hrom v življenje, kakor da bi imel obe nogi, pa bi bil vržen v pekleno dolino. Če te tvoje oko pohujšuje, ga iztakni! Bolje je zate, da prideš z enim očesom v Božje kraljestvo, kakor da bi imel obe očesi, pa bi bil vržen v pekleno dolino, kjer njihov črv ne umre in njihov ogenj ne ugasne."

V razmislek

Kar ni del sheme, to ne sme obstajati. Tako prvo berilo kot tudi evangelij nam kažeta živ primer tega absolutizma. Postavljamo si človeška merila, hkrati pa nam je težko razumeti Božjo veličino – nepredvidljivost in brezmejnost njegove ljubezni in njegovega duha, povsod kjer postavljamo meje...

Kjer ljudje delujejo izven naših pravil, nam je pogosto težko zaznati in prepoznati Božje delovanje. Najraje bi obvladovali vse, imeli pregled nad vsem, ne nazadnje iz strahu, da bi izgubili naše pridobljeno mesto v svetu. Jozue v možeh, ki sta prišla k šotoru ni uspel videti karizme, ki naj bi jo imeli preroki. Janez pa ni mogel razumeti, kako lahko nekdo izganja hudobne duhove, ne da bi pripadal skupini dvanajstih učencev. Jezusovi učenci so hoteli v svoji ozkosrčnosti preprečiti delovanje Svetega Duha: ker se jim nekdo ni izrecno pridružil, tudi ne bi smel izganjati hudega, ki se pojavilo, da bi se spopadlo z Jezusom. Usmiljenje, ljubeče razumevanje in zavračanje vseh duhovnih in verskih monopolističnih stališč so prav tako karakteristike Kristusovih apostolov.

Božji Duh je dar, ki ni vedno na razpolago – deluje namreč kadar želi, kjer želi in kakor želi – in ne nazadnje tudi v tistih, ki so se izločili iz naše sredine in so nam morda (postali) tujci. Tudi mi smo v nevarnosti, da pod pretvezo pravovernosti presojava pripadnost Jezusu glede na pripadnost k določeni politični, socialni, verski ali izpovedni skupini. A vendar si ne more nič in nihče polastiti Božjega duha. Naša naloga je preprečiti, da bi hudobni duh dobil oblast nad nami in da bi Božji duh ne mogel razpreti svojih moči. Le-ta je namreč bolj močan kot katerokoli človeško, socialno ali versko gibanje ("Duh veje, kjer hoče!") Bog ne navezuje svojih duhovnih darov na kraje, talente, posebna duhovna doživetja, morda niti ne na zavedno človeško pritrdivitev. Znamenje, ki nam je lahko v pomoč pri razločevanju duhov je opazovanje njegove dinamike. Kjer koli doživjamo dejavnost, spremembo in komunikacijo, lahko govorimo o znamenju življenja, Božjem duhu. V nasprotju s tem so otopelost, stagnacija, nazadovanje, osamljenost in smrt znamenje hudega duha. Tudi v cerkvi.

Izključenost ni nikoli legitimna. Jezus je omogočil temu nepoznanemu čudodelcu delovanje v njegovem imenu, ne da bi sploh pripadal njegovi skupini učencev. Takšna odprtost, toleranca in širokosrčnost se pričakuje tudi od nas v našem odnosu do soljudi! Če bolj iščemo tisto, kar nas združuje in manj poudarjamo tisto, kar nas ločuje ter nagovorimo druge z zanimanjem in spoštovanjem, se jim že za delček približamo. V vzdušju, ki ni prevzet s strahom in ki je poln vzajemnega zaupanja in prave simpatije se lahko Božji duh razpre na nam nepredstavljuje načine. "S svojim Bogom preskočim zidovje!" (Ps 18,30)